

1874-1974

Fredrikstad Indremisjon

100 ÅR

FESTSKRIFT

T L

100 ÅRS UBILEET

Fr. drik te 1 T L i 3/2.

Jubileumshilsen

ved formannen i Fredrikstad Indremisjon

Når vi nå feirer Fredrikstad Indremisjons 100 års jubileum, er jeg fylt av takknemlighet til alle dem som gjennom disse årene har vært med å føre dette arbeidet videre.

Jeg tenker på disse som for 100 år siden i tro til sin Gud begynte denne gjerning, som har vokst frem til det den er i dag — på alle de som har stått som ledere og formenn gjennom disse år og de mange som har båret gjerningen frem i arbeide og sine bønner. Jeg tenker på alle de som i løpet av disse 100 år fikk møte sin frelser gjennom denne virksomheten, og de mange barn og unge som fikk lære Jesus å kjenne.

Og tenk på alle de som er gått inn i tjenesten i Guds rike, både her i vårt eget land og ute på misjonsmarkene!

Jo, sannelig er det grunn til takknemlighet. — Men ennå er så meget ugjort.

Ennå står markene hvite til høst, ennå lever de mange borte fra samfunn med Gud og ennå lyder ropet: Kom over og hjelp oss! I dag er det oss som er blitt betrodd oppgaven å føre gjerningen videre.

Er vi villige til å tjene Herren med våre evner og gaver slik at arbeidet kan føres fremover. Måtte vår bønn være: «Gud gi oss samme Ånd og kraft som fedrene har hatt!»

Min hilsen til dere er ordet fra Esaias 6, 8:

Da hørte jeg Herrens røst:

Hvem skal jeg sende,

og hvem vil gå for oss?

Da sa jeg: Se, her er jeg,

· send meg!

Reidar Mikalsen

Fredrikstad Indremisjons nåværende styre

Sittende fra venstre: Rosa Wergeland, Reidar Mikalsen, Bjarne Fink og Marit Andersen. – Stående: Jan Gjermundsen, Kristian Imeland, Ragnhild Funderud, Svein Bodahl Johansen og Thorleif Krogstad.

Fredrikstad Indremisjon 100 år (1874 - 1974)

De første indremisjonsforeninger vi hører om er i Tyskland i 1830 årene. Det var en mann ved navn Johann Henrich Wichern som var den egentlige banebryter, han fikk også navnet «Indremisjonens far» der nede.

Arbeidet som Wichern drev i Tyskland ga også støtet til lignende tiltak i andre land. I Danmark leser vi at den første indremisjonsforening ble stiftet høsten 1853, og at den første indremisjonær reiste rundt som kolportør og forkynner. Kristelige blad og traktater ble spredt i stort antall og det hersket sterk religiøs bevegelse og vekkelse mange steder i landet.

I Norge må det sies at indremisjon begynte i Skien og at den første Norske Indremisjonsforening ble stiftet der den 8. august 1853. I Skien var det på den tid meget kristelig arbeide i gang etter tidligere vekkelse som hadde gått over byen, og da G. A. Lammers kom til byen som sogneprest brøt det ut vekkelse igjen. Lammers var en av innbyderne til et møte hvor foreningen ble stiftet. (I parentes bemerkes at far til Lammers var generalmajor og kommandant her i Fredrikstad.) Forsamlingshusene man hadde ble for små, og et nytt stort hus ble bygget på prestegårdstomten. Det påstås at dette forsamlingshus var det første her i landet som ble kalt «Bedehus». Det er det kjente «Hauges Minde». Huset ble reist ved frivillige gaver og gratisarbeide . . .

Det kan være av interesse å høre et utdrag av lovene til den første indremisjonsforening i landet vårt:

«Foreningen har til øyemed at virke til at vække og nære et sandt christelig liv, midt i vaart kirkelige samfund, i hvilket mangfoldige antages at behøve paavirkning i denne henseende ved hvert middel, som christelig kierlighed kan utfinde. Og midlene er, for-

uten ved eksempel og formaning, ogsaa ved utbredelse av den Hellige Skrift og mindre christelige skrifter. Foreningens medlemmer, baade menn og kvinder skulde bidrage med $\frac{1}{2}$ spesi-daler hvert aar. Bestyrelsen skulde bestaa av 9 menn.»

Det ble holdt månedlige møter og foreningen ga ut en rekke traktater. Det kan nevnes at den i løpet av 2 år ga ut 14 forskjellige skrifter som ble spredd i 23 569 eksemplarer.

I Kristiania ble en forening stiftet i januar 1855 og i Sarpsborg i juni 1855, og så gikk det slag i slag hele landet over.

Her i Fredrikstad var det først i 70-årene to foreninger som virket for indremisjon, men i 1874 ble det besluttet at disse skulle slås sammen. Den 18. oktober i 1874 ble den første generalforsamling avholdt og *Fredrikstad og Glemminge Forening for den Indre misjon* ble stiftet. Navnet ble senere forandret til Fredrikstad Indremisjon. Den første bestyrelsen som ble valgt var:

Skolelærer Præsthus, fullmektig Michelsen, byggmester Syversen, lærer Rognaas og pastor Koren.

På styremøte noen dager senere ble C. F. Michelsen valgt til formann, Præsthus til viseformann og Syversen til kasserer. Det kan også nevnes at pastor P. St. Koren var nr. 1 i medlemsprotokollen.

Michelsen sto som formann til sin død i 1912, altså i hele 38 år. I ham hadde indremisjon en utmerket formann som ledet foreningen fremover i de første vanskelige år. Han var en stor administrator som ledet så vel foreningen som de enkelte store og små møter på en enestående måte. Han var en staut og sindig mann, en indremisjonsskikkelse som få. Det heter så fint om ham:

Hans erfaring og hans dype kristentro som hadde gjennomsyret hele hans vesen, virket at der Michelsen opptrådte vant han høyaktelse og tillit, og ble en selvskreven leder i misjons- og kirkelige kretser.

Møtene ble i den første tiden holdt i bedehuset Carmel i Glemmingt, men også andre lokaler i byen ble leid, så som Tivoli, Arnesens sal o. fl. Allerede samme året som foreningen ble stiftet

Bedehuset Carmel, hvor det hele startet.

la styret planer om å avholde oppbyggelsesmøter om søndagene på de mange og store sagbruk som da drev sin virksomhet i og rundt Fredrikstad. Over på Østsiden kom man tidlig i gang i leide lokaler og det varer heller ikke lenge før vi leser om regelmessige møter på Zoar, Kiærs bruk, Capjons bruk, Bjørnebys bruk og Røds bruk, samt hver 3. søndag på Veum. Dette allerede i 1876. Det året holdtes ca. 300 oppbyggelser.

Som talere til alle disse møter virket mest foreningens egne medlemmer, men også tilreisende predikanter. Det var et stort arbeide formannen hadde for å skaffe predikanter til disse mange møter og å organisere det hele. Det gikk ikke mange år, så ble det ansatt faste arbeidere: emissærer, kolportører og diakoner, som foruten å tale til oppbyggelse besøkte de syke og gamle. Vi leser også om hvordan foreningen mottok årlige bidrag fra grosserer H. Th. Kiær

på «betingelse av at lærer Rognaas blir antatt som foreningens faste kolportør». Han ble også ansatt med en lønn av 10 kr. pr. mnd.

I 1891 leser vi første gang at Georg Johansen som vel er den som, ved siden av den første formann, fullm. Michelsen, har betydd mest for Fredrikstad Indremisjon. Han ble i det året ansatt til å virke i 6 måneder, og mange er de år han reiste rundt til de forskjellige lokaler og talte til oppbyggelse. Allerede i 1893 ble han innvalgt i bestyrelsen og straks etter til visformann. Michelsen og Johansen arbeidet sammen som formann og viseformann til Michelsen døde. Da overtok Johansen formannsstillingen og ledet foreningen helt til 1928, da lovene ble forandret så ingen kunne stå i styret mer enn 3 år av gangen, en beslutning som siden har stått ved makt. Georg Johansen la ned meget av sin kraft og virke i indremisjons tjeneste, og mange er de som med takk minnes hans innsats. Han fikk hjemlov i 1939.

Foruten vanlig møtevirksomhet drev også indremisjon en privat skole i Bethel, og var med på å opprette og drive et barnehjem. Tidlig leser vi at den også arrangerte fest for fattige. I en styrebeslutning fra 1879 står det om bespisning av 200 fattige i Tivoli: «De fattige bevertes med ferskt kjød og suppe, utgiftene dekkes ved entré til galleriet à 20 øre og hva der måtte tilskytes, for øvrig dekkes utgiftene av indremisjonens kasse.

Midlene til arbeidet synes vesentlig å komme fra den årlige basar som holdtes regelmessig i mange år, og fra frivillige gaver og kollekter.

Men vi leser også noe om den hellige gråt og sorg i hjertene som de også den gang hadde for de som sto utenfor samfunnet med Jesus Kristus. De samledes f. eks. til bønnemøter her på Bethel på samme tid som de i Tivoli på den andre siden av gaten samledes til dansefester — som et direkte mottrekk og for sammen å be Gud ta seg av ungdommen i byen. Det er også meget interessant å lese om hvordan de tar seg av den enkelte og praktiserer brodertukt, og med hvilken nidkjærhet de vokter seg, foreningen og Bethel for slike som ikke bekjenner seg til kirkens rette lære og følger den

Bethel før oppussingen i 1951. Huset ble ferdig bygd i 1887 og innviet til bedehus samme år.

Lutherske linje. Særlig kommer dette frem i forbindelse med utleie av Bethel. Ingen fikk tale her som etter deres mening avvek fra den sunne lære.

Oppbyggelsene som holdtes rundt om ble alle holdt i leide lokaler, så tidlig meldte spørsmålet seg om kjøp av egne hus. I 1883 innkjøptes Hypotekbankens gård på Østsiden for kr. 11 000. Den ble innviet til bedehus 19. januar og fikk navnet «Betania».

I 1889 ble Godtemplarlokalet på Nordby innkjøpt for kr. 3 150 og det fikk navnet «Ebenezer». I 1895 ble bedehuset på Røds bruk innviet. I 1901 ble «Emmaus» på Labråten tatt i bruk. Dette hus kostet kr. 3 500. Samme år ble virksomheten tatt opp på Kjøkøen og på Langøens bedehus. Langøens bedehus ble i 1908 erhvervet

av foreningen. I 1903 ble «Effata» på Nabbetorp innviet til bedehus. Dette huset kostet kr. 12 000.

Eieren av Bjørneby Bruk oppførte selv et lokale og stillet det til disposisjon for indremisjon. Det ble innviet 24. mai 1903. I 1906 ble Lisleby Bruks lokale tatt i bruk. På denne tid holdt indremisjon oppbyggesler i 12 lokaler av hvilke 5 var foreningens eiendom. Alle disse lokaler er i de senere år overtatt av indremisjonsforeningene på de forskjellige steder, slik at Fredrikstad Indremisjon i dag bare har Bethel igjen.

Av Bethels historie kan nevnes:

Det ble ferdig bygd i 1887 og innviet til bedehus den 25. september for byens indremisjon. Det er altså nå i jubileumsåret 87 år gammelt, men i årenes løp har det gjennomgått mange og store forandringer. I 1901 ble det innlagt elektrisk lys og det var en stor dag da lyset ble satt på for første gang. I 1920 gjennomgikk det en fullstendig oppussing som kostet kr. 8 000, en sum som på det nærmeste innkom ved frivillige gaver. I 1918 ble Bethels tomt innløst med kr. 1 200, som ble gitt av skipsreder Sundby.

Det har nok også senere blitt både reparert og oppusset og også modernisert. I 1938 fikk vi en ny liten sal — Nysalen — i tillegg til de to andre salene. Videre er vaktmesterleiligheten i sidebygningen og leiligheten i 2. etg. i hovedbygningen, (som bortleides), oppusset.

Av det som er skjedd i den senere tid kan nevnes ombyggingen av Lillesalen i 1951. Den ble da som ny. I 1954 ble den lille salen i sidebygningen stilt til de unges disposisjon som med iver gikk inn for oppgaven, og vi fikk Peisestua som i mange år betydde så mye og var til stor velsignelse for de unge. Senere ble den utvidet med ny inngang og garderobe og deretter ble det gamle bryggerhus gjort om til et fint kjøkken. Det var de unge selv som utførte arbeidet og skaffet midlene som skulle til.

Men den største forandring som er gjort på Bethel er ombyggingen av storsalen i 1957. Da ble de gamle søylene fjernet og taket senket. De gamle tunge benkene ble erstattet med praktiske stolrader. Nye lysarmaturer og ventilasjonsanlegg fikk vi også, og

Gamle Bethel innvendig.

Slik så storsalen ut før ombygningen i 1957.

nye oljekaminer. Høytaler-anlegg ble også montert. Nytt piano ble anskaffet, og ungdomsforeningen ga senere, i 1963, et nytt orgel. Bethels store sal ble som ny ved denne anledning, en sal vi er glad og takknemlig for å eie. Midlene ble skaffet tilveie som gaver fra medlemmene og ved noen store, gode basarer.

Årene gikk og vi gledet oss over det fine bedehuset vi hadde, det var jo også det største forsamlingshus i byen og omegn. Alle større møter var jo her, og på fellesmøtene hver vinter var det fullt i begge salene og på galleriet. Men så på foreningens årsmøte i 1969 refererte formann en meddelelse fra Fredrikstad kommune, at i henhold til reguleringsplan for byen måtte en stor del av Bethel rives. Rådmann kom også med forslag om andre tomter som vi kunne flytte til.

Bethel i dag.

Hva betydde dette? Skulle vi miste Bethel? Det ble forhandlet med kommunen og vi fikk høre at Stabburet skulle bygge bak Bethel og at Brochsgt. skulle utvides til full bredde.

En komité ble nedsatt og forhandlinger med Gunnar Nilsen kom istand. Etter mange samtaler og konferanser med Gunnar Nilsen fremsatte vår komité et forslag.

Forslaget ble lagt frem på ekstraordinær generalforsamling den 6. november 1969 og ble vedtatt mot 1 stemme (68 for). Forslaget hadde følgende tekst:

«Vi går inn for komitéens forslag til Gunnar Nilsen om at han bygger ut kvartalet, og overtar Bethel vederlagsfritt. Vi får de samme kvadratene i huset som vi har i dag, ca. 700 m² + lager fullt ferdig til innflytting. Det blir tinglyst kontrakt på evig beboelserett uten leie. Vi får innvendig vedlikehold. ...»

Vi kan aldri sies opp, men kan selv forlange utløsning, og da etter dagens pris på vår del av bygget med indeksregulering. Gunnar Nilsen holder alt nødvendig i lysarmatur, radiatorer, podie og all fast innredning.

Vi bestemmer selv hvordan vi vil ha vår del av huset innredet, med antall saler etc. Senere kan vi for egen regning foreta en hvilken som helst forandring med flytning av vegger e. l.

Til å dekke vårt behov av eventuelle møbler i peisestua eller andre utgifter, betaler Gunnar Nilsen oss kr. 15 000.

Vi får bruke byggets parkeringsplass uten avgift.

Dette alternativ er ikke tilbud fra Gunnar Nilsen, men betingelser vi har kommet fram til etter forslag fra komitéen, og akseptert av Gunnar Nilsen.»

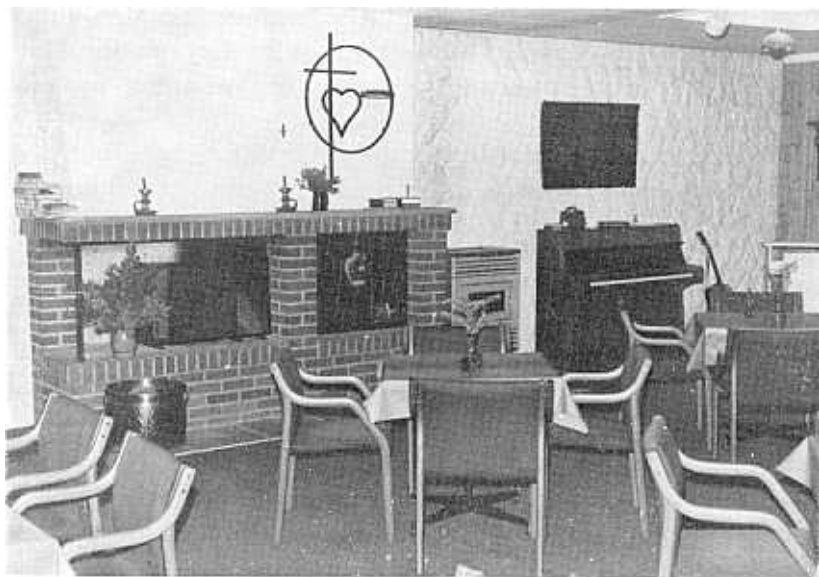
På generalforsamlingen kom det blant annet fram spørsmål om heis for handi-cappede. Formann i komitéen ringte da med Gunnar Nilsen. Han meddelte etterpå at Gunnar Nilsen imøtekom også dette ønske.

Nå syntes saken å være vel i havn, vi skulle få flytte inn i nye lokaler, den nedsatte komité og styret hadde utført et stort arbeid og kommet frem til en god løsning.

Men i september 1970 ble det kjent at Gunnar Nilsen av forskjellige grunner ikke kom til å gjennomføre det nye planlagte bygg. Han bestemte derimot at forretningen skulle utvides mot Bethel i Brochsgt. som et første byggetrinn. Da dette prosjekt var igang kom de helt inntil sidebygningen vår og under gravning der ble det så stor påkjenning på den gamle bygningen at den ga etter og ble kondemnert . . .

I en garanti-erklæring gitt av Gunnar Nilsen og entreprenøren hadde de forpliktet seg til å erstatte det som ble ødelagt. I et brev fra Gunnar Nilsen 10. mars 1971 heter det at det gamle hus rives og at de bygger et nytt hus som blir vår eiendom betingelsesløst fra deres side.

I sidebygningen som ble revet var det foruten peisestue med kjøkken og vindfang også kontorer for indremisjonskretsen. Krets-

Uår koselige peisestue.

Emblemet over peisen er tegnet av Rolf Olsen og symboliserer det åndelige samfunn mellom de kristne i Kristi kjærlighet, og kronen til slutt.

kontorene hadde vært der fra 1. august 1956, da vaktmesteren fikk sin leilighet i 2. etg. i hovedbygningen. Det nye bygget ble noe mindre da Bethel p.g.a. gatereguleringen måtte avgi noe av tomten. Dette medførte at det ikke ble plass nok til kontorer, og kretskontorene måtte dessverre flytte. Etter meget arbeide og påpasselighet fra styrets side kom de frem til den gode løsning som vi ser i dag: En prektig peisestue med et stort og godt utstyrt kjøkken, styre-grupperom, garderobe og klostetter, det hele med god kontakt og forbindelse både med den store og lille salen.

I årsberetningen 1971—72 heter det blant annet: Lørdag den 22. januar 1972 var en stor dag for oss på Bethel, da ble det nye tilbygget innviet av domprost Buhaug. Det var en feststund for

alle som var der. Mange gaver ble overrakt fra de forskjellige underavdelinger og flere kom med hilsener og gode ønsker. Ordfører Thøgersen hilste fra kommunen og overrakte blomster. Styret med formann som hadde nedlagt meget arbeide både med planlegging og oppføring av arbeidet fikk også mange takkens ord for vel utført tjeneste.

Etter at sidebygningen er blitt fornyet kan vi fastslå at vi nå har et pent og tidsmessig bedehus midt i byen, med god plass for de mange arbeidsgrener som drives på Bethel.

Mange er de møter som i årenes løp er holdt i Bethel og mange er de som her har gått ut og inn og fått føde for sin sjel. Indremisjonen holdt søndagsmøter og oppbyggelse en gang i uken i alle år til Ungdomsforeningen overtok torsdagsmøtene.

Av større møter som er holdt i Bethel kan nevnes:

Norges Kristelige Ungdomsforbunds landsmøte i 1919, N. M. S. generalforsamling i 1921, 1927 og 1960. I 1952 og 1973 hadde Indremisjonsselskapet landsungdomsstevne her, og i 1929 var det generalforsamling her for Indremisjonsselskapet. I 1973 hadde Bispedømmet møte her.

I den første tiden etter stiftelsen var det atskillig vekkelse innen byen. Mange ble omvendt til Gud og store skarer samledes til møtene. I 1880 årene gikk det også et vekkelsens vær over distriktet og da særlig over den nordre del av Østsiden. I 1905 var det også her i byen og omegn, som flere steder ellers i landet vårt, en del vekkelse og flere både unge og eldre kom til liv i Gud. Det var P. G. Sand Gud fikk bruke som sitt redskap da. Indremisjon tok da opp arbeide blandt de unge og holdt faste ungdomsmøter ledet av Michelsen og diakonen som var fast ansatt i indremisjon.

I 1911, 1922 og 1924 var her også gode tider. Av tilreisende predikanter som da virket her var Didr. Andersen, Hawik Gjeldseth og Viggo Wåler. Mange var det da som ble lagt til flokken. Slike besøkstider har vi ikke hatt siden, men nye legges til og fyller ut i rekkene etter de som får hjemlov. Så gjerningen som er Guds skal fortsette når bare vi er lydhøre og lydige og stiller oss

Fredrikstad Indvandsbryggeris styre publieumsåret
Anders Johansen Johan Johansen Ebbesen
Vold-Hans

inn under Hans velsignende hender. Måtte fornyelses- og vekkelsetider snart komme igjen.

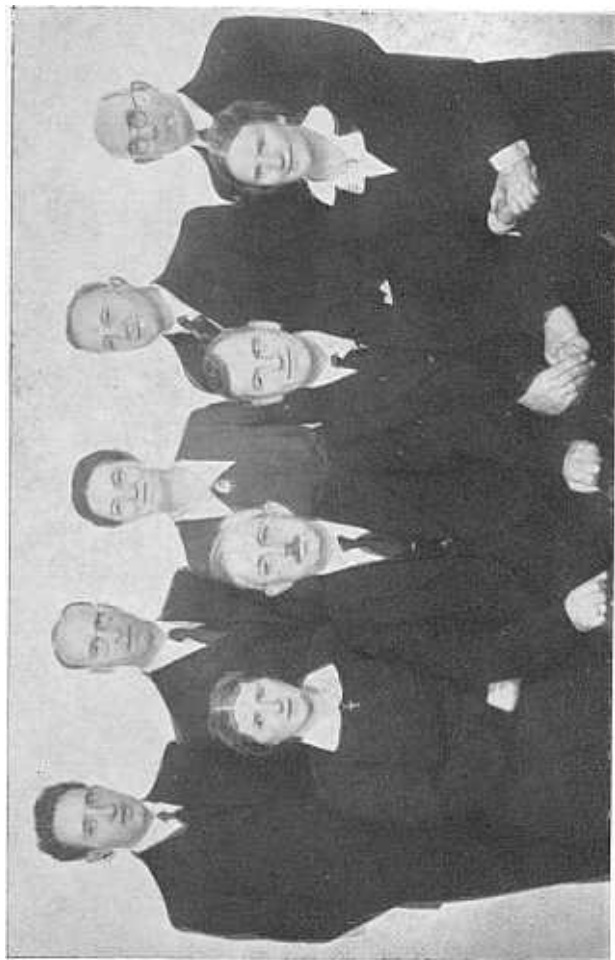
Det arbeide som Fredrikstad Indremisjon driver i dag er i alt vesentlig en fortsettelse, både i former og ånd av det som grunnleggerne uttrykte i de lover som ble vedtatt i 1874. Det kan sies at virksomheten i dag utad ikke er som den var for år tilbake da foreningen sto som en sentralforening og leder for de mange underavdelinger rundt om. Nå har den bare sitt virkefelt innen byen. Her driver den et godt og jevnt arbeide med regelmessige møter i Bethel, som er et godt åndelig hjem for sine medlemmer og hvor samfunnet og brorskapet styrkes og pleies.

Med indremisjon som moderforening ble det tidlig knyttet til flere underavdelinger. Søndagskolen ble stiftet samme år som hovedforeningen, altså i 1874.

Den begynte også i Carmel og oppslutningen var helt fra begynnelsen meget god, idet 109 barn ble innskrevet og det var 13 lærerinner og 12 lærere som ledet den. Da Bethel var ferdig flyttet også Søndagsskolen hit. Ved århundredskifte var barneantallet oppe i 650 barn fordelt på 36 klasser, så da var det heller trangt her på Bethel. Barneantallet er nok ganske mye mindre nå, men så er det jo også mange flere skoler i byen. Det er en stor flokk som i disse 100 år har gått på søndagsskole her, og vi vet at ordet som er sådd bærer frukter.

Kvinneforeningen som ble stiftet 20. april 1899 feiret i vår sitt 75 års jubileum. Av en årsberetning leser vi: «Det har vært og er denne forenings mål å samle indremisjonskvinnene for å utdype hverandres trosliv og samtidig samle midler til Bethel og indremisjon. Og det må sies at Jesus har vært med og velsignet oss gjennom disse år». Mange er de penger som de har ydet til Bethel og ikke minst alltid sørget for nødvendig og godt utstyr til kjøkkenet. Den første formann var Maren Olsen og hun sto som en trofast og interessert leder i hele 34 år.

Allerede i 1870 årene leser vi om et sangkor som var i gang og deltok i oppbyggelsene, men det ble nedlagt etter noen år. I 1905

under 75-år jubileet
sten Andersen, Bodahl, Johnson, Fink, Karl Aleksand
Johnson, Lex Larsen, og
gust Samnangen.

ble sangkoret Glimt stiftet og arbeidet i mange år til stor hjelp for indremisjon og til glede og oppbyggelse for de aktive sangere og for de mange som hørte det synge. Det var sanglærer H. M. Hansen som var den aldri sviktende drivkraft. Han ledet og dirigerte koret og gjorde det til et av de mest kjente sangkor i vide kretser.

Et mannskor ledet av Ivar Thoresen var i gang i 13 år og i mange årsberetninger leser vi: «Mannskoret har på mange måter gledet oss med sin vakre sang».

Men i dag er «Bethelkoret» i full virksomhet. Det ble stiftet i 1941 og gleder oss ofte med sin oppbyggelige og vakre sang. Andreas Stene har vært korets dyktige og trofaste dirigent hele tiden og har nedlagt et stort og godt arbeide her. Han har også i mange år gledet oss med sin vakre musikk til sangene på møtene.

I 1915 vokste enda en stor gren fram på indremisjons-treet. Det var Ungdomsforeningen som ble stiftet 21. januar 1915. I alle år har den vært til meget velsignelse, både for det enkelte medlem og for indremisjon. Den arbeider hånd i hånd med hovedforeningen og har nå i mange år hatt torsdag som sin faste møtedag, og i den senere tid også arrangert peiskveld eller større møter om lørdagskveldene. Den første formann var Georg Johansen.

Fra Ungdomsforeningen har flere underavdelinger vokst fram. Vi nevner «Den gamles venn» som i mange år har gjort et stort og godt arbeide for og blant de gamle. Likeså er det en arbeidskomité som driver et meget viktig indremisjonsarbeide ved å besøke gamle hjem og sykehus, holde andakter, og synge for de som ikke kan komme noen steder.

I 1924 ble Yngres avdeling for gutter stiftet — det som senere ble Gutteforeningen — og fire år senere: Pikeforeningen. I 1951—1952 ble disse to delt og det ble dannet yngres avdelinger for piker og gutter, som senere er blitt slått sammen til «Ungdomsgruppa». Antall deltagere på møtene har nok variert i årenes løp, men for tiden er det god oppslutning, særlig i gutte- og pikeforeningen.

Mannsforeningen er 35 år, idet den ble stiftet i 1939. Man møtes

annen hver uke, tidligere rundt i hjemmene, men etter at vi fikk så fin peisestue, samles manssforeningen der, om forkynnelse av Ordet og samtale. Bevertning hører med, og foreningen er med og yter sitt økonomiske bidrag til Bethel. En ny gren som vokste fram i 1971 er «Eldre unge». Dette er ingen selvstendig forening, men en gruppe som drives og ledes av medlemmer av indremisjon. «De tar sikte på å samle tidligere medlemmer av ungdomsforeningen og andre til virksomhet på Bethel. Det er ikke noen erstatning for indremisjonens eller ungdomsforeningens møter, de samles én gang i måneden». Slik heter det i et styrereferat fra 14. desember 1971.

Spørsmålet om å ansette en bysekretær har vært drøftet mange ganger i de forløpne år, men nå i år har det blitt alvor av det, i og med at Olav Ruud Olsen er ansatt i deltids-stilling i et prøveår. Vi håper og tror at det skal bli til velsignelse for all virksomhet på Bethel.

For å finansiere dette er medlemmene blitt forespurt, og mange svarte ja. Innbetalingen skal foregå gjennom givertjenesten som vi nå har hatt gående i 10 år. I parentes bemerket kan vi fortelle at givertjenesten i disse år har gitt oss kr. 53 000. Penger til drift og vedlikehold av Bethel har gjennom årene kommet inn ved kollekter, offer, basarer og utleie av lokaler, men vi vil også ta med at foreningen flere ganger har mottatt testamentariske gaver.

Foreningens siste tilvekst skjedde i jubileumsåret ved at «TRO», Fredrikstad Kristelige Ungdomskor på ekstraordinær generalforsamling den 11. september besluttet å inngå som en arbeidsgren under Fredrikstad Indremisjon. Dette at koret med sine over 90 medlemmer går inn i indremisjonen etter seks års virksomhet, betyr uten tvil at indremisjonens virksomhet trappes betydelig opp, og vi håper og ber om at det må bli til det beste for alle deler av vår virksomhet. Vi ønsker dem velkommen, og håper de unge vil finne seg til rette blant oss.

I disse 100 år er det mange som har nedlagt mye og godt arbeide for indremisjon og Bethel i byen vår. Trekke frem og nevne noen spesielle navn skal vi ikke gjøre, men la oss høre hvem som har vært formenn fra begynnelsen og til i dag:

Michelsen fra 1874 til 1912, altså i 38 år. Georg Johansen fortsatte fra 1912 til 1928, i 16 år. (Men så ble lovene forandret så formannstiden ble begrenset til 3 år av gangen). G. W. Sundeen, Stene R. Johansen, A. Gustavsen, Anker Evensen, Alex Larsen, Sverre Evensen, August Sanengen, Rolf Olsen, Bjarne Fink, Ragnvald Stene Johansen, Bjarne Fink, Rolf Olsen, Kristian Imeland, Ragnvald S. Johansen, Knut Funderud, Thor Mathisen og den nåværende formann Reidar Mikalsen.

Men det er nok ikke formennene eller styrene som alene er grunnen til at foreningen i dag er 100 år. Det er hvert enkelt medlem's innsats og oppslutning som har gjort og gjør at vi i dag kan feire dette jubileum. Når dette er sagt så er jo det bare halve sannheten, vi må ikke glemme hva som står skrevet: at Han — Gud som har begynt den gode gjerning skal fullføre den til Jesu Kristi dag. All ære tilhører vår Gud som begynte og har vært gjennom alle år. Men la oss minne hverandre om at Han har vært, og vil fortsatt være, avhengig av at vi, Hans barn er lydøre, lydige og villig til å gå og gjøre det han kaller oss til. Det gjelder i dag og i årene som kommer.

Bjarne Fink

Takk for fellesskap og samarbeid!

Fredrikstad Indremisjon og Bethel har i alle år stått sentralt i vårt arbeide i Vestre Østfold indremisjonskrets. «Bethel» er et begrep på byen, ikke bare på grunn av sin sentrale geografiske beliggenhet, men også fordi det her har vært stor og god aktivitet i alle år.

Som byens «storstue» i kristen sammenheng har Bethel gitt rom for mangt et stormøte. Fellesmøtene har jo også i en rekke år vært holdt her. En byforening kan lett bli en «stat i staten», men på grunn av de nære naboforhold har ikke avstanden mellom krets og forening vært stor i dette tilfelle.

Vi er også svært takknemlig for at Fredrikstad Indremisjon gjennom ca. 17 år leiet kretsen rom til kretskontorer. Det har også gjort sitt til at Bethel på så mange måter har stått sentralt i kretsens bevissthet.

Fredrikstad Indremisjon begynte tidlig med utpostvirksomhet. En rekke av de bedehus og foreninger vi i dag har omkring byen har utgått fra Fredrikstad Indremisjon. Mine detaljkunnskaper om dette er små, jeg bare konstaterer det som et faktum.

Ved 100 års milepelen vil kretsstyre og kretsadministrasjon takke hjertelig for fellesskap og samarbeid, trofasthet og utholdenhet i indremisjonsgjerningen.

Vi ønsker at dere fortsatt må bevare et «ungdommelig sinn», og at hver enkelt medarbeider må kjenne mye av både nøden og gløden for evangeliets videre utbredelse i denne by. Det sentrale og det beste i kristenarven fra fedrene må bæres videre til nye generasjoner! Gud velsigne jubiléet og den fortsatte gjerning!

Ivar Gjerdi,
kretssekretær

Med sekelårets arv og tyngde

Fredrikstad Indremisjon runder altså nå 100 år. Det var ikke annet å vente, plassert som den er midt i Østfolds rike åndelige pulsåre. Jeg hadde nesten sagt: «at dere ikke er enda eldre!?»

Når jeg uttrykker denne smule undring, er det ikke fordi jeg finner indremisjonen på Bethel så gammeldags. Rett nok: Der er tyngde i arven som er opparbeidet gjennom de 10 ti-år! Mangt et solid vekkelsesvær har passert forening og hus, og mest med vekten på *solid*. De mange forkynnerbesøk jeg fikk gjøre som bibelskolelærer i tiden 1950—1957, ga meg sterke inntrykk av at denne forsamling løper man ikke lett avgårde med. Men lyktes det først å gjøre den trygg ved forkynnens sentrum — ordet om korset —, ja, da *hadde* du også forsamlingen!

Og så ble en så velsignet «lært» — av å høre de gamles beretninger om tidligere tiders menn og kvinner, tro støtter og pillarer!

Men arvens tyngde er likevel ikke blitt noen *tyngsel*. De siste ti-års åpne ungdomsmiljø og de seneste årenes sang- og musikk-friskhet har satt sitt preg på Bethel. Sånn må det være om en 100-åring skal bære friske skudd. Ingen former er hellige, men den åndelige arvs innhold er hellig, så sant den er preget av Guds Ord og hellig liv på Ordets grunn.

Det er med stor glede jeg hilser 100-års jubelanten, med takk fra Indremisjonsselskapet for tro samarbeide og samfunn — og med bønn til Gud om fornyet vekkelsesliv i kommende tider!

Håkon E. Andersen,
generalsekretær i Indremisjonsselskapet